

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobců: a) **S+S Pro s.r.o.**, IČO: 07491727
sídlem Počeplice 19, 411 08 Štětí
b) **Z. S.**, narozený X
c) **V. S.**, narozená X
oba bytem X

proti

žalovaným: 1) **Finanční úřad pro Ústecký kraj**, Územní pracoviště v Litoměřicích
sídlem Masarykova 2000/17, 412 01 Litoměřice
2) **Finanční úřad pro Ústecký kraj**
sídlem Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem
3) **Česká republika – Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu spočívajícím ve stanovení daně z nabytí nemovitých věcí a v následném vymáhání daňových povinností daňovými exekucemi,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádost žalobců o osvobození od soudních poplatků se zamítá.**
- III. Návrh žalobců na ustanovení zástupce se zamítá.**
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou doručenou Okresnímu soudu v Litoměřicích dne 9. 5. 2025, postoupenou usnesením tamního soudu ze dne 12. 5. 2025 soudu zdejšímu, domáhali vydání usnesení, kterým by soud uložil správci daně, aby zastavil jakékoliv vymáhání daně z nabytí nemovitých věcí včetně úroků, pokut a jiných nákladů s tímto spojených, uhradil všechny již vymožené finanční prostředky v této věci, zrušil všechny exekuce a příkazy včetně postižení nemovitých věcí v majetku žalobkyně a) a uhradil všechny škody tak, jak jsou žalovány v dosavadní předběžné výši 4,5 milionu Kč, včetně úroků v zákonné lhůtě, příslušenství a nákladů řízení a zdržel se všech protiprávních nebo šikanózních jednání proti žalobkyni a).

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

2. V doplnění žaloby ze dne 7. 7. 2025 žalobci uvedli, že nesprávný postup správce daně se neustále stupňuje a graduje, neboť v současnosti v exekuční dražbě prodal část nemovitosti v k. ú. Stračí a vydal exekuční příkaz k prodeji nemovitosti v k. ú. X s tím, že žalobkyně a) nemůže nakládat veškerým svým majetkem. Dále uvedli, že brojí proti všem rozhodnutím správce daně ve věci daně z nabytí nemovitých věcí v období mezi listopadem 2018 až červnem 2021, jelikož byla žalobkyně a) v tomto období bez statutárního orgánu, přičemž Krajský soud v Ústí nad Labem nezapsal na žádost společnosti jednatele Z. S., a učinil tak až dne 24. 6. 2021 s platností od 25. 2. 2019, kdy bylo schváleno jmenování jednatele valnou hromadou společnosti.
3. V doplnění žaloby ze dne 29. 7. 2025 žalobci zdůraznili, že nezákonný zásah trvá i v současnosti, neboť jsou v trvání všechny exekuce a zástavy, což znemožňuje podnikání, včetně prodeje nucenou dražbou části nemovitostí a příprava na prodej zbývajících částí nemovitostí, které jsou ve skutečnosti majetkem třetích osob.
4. Soud pro úplnost připomíná, že usnesením ze dne 11. 8. 2025, č. j. 15 Na 212/2025-48, vyloučil k samostatnému řízení návrh na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem; tento návrh tedy není předmětem tohoto usnesení.
5. Před vlastním rozhodnutím o žalobě byl soud nejprve povinen zabývat se otázkou, zda není projednáváná věc z jeho přezkumné činnosti vyloučena. K meritornímu přezkoumání totiž může soud v rámci správního soudnictví přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, jež by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu § 85 s. ř. s. ve vazbě na § 82 s. ř. s.
6. Dle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
8. Z posledně citovaného ustanovení s. ř. s. vyplývá, že nevyužil-li žalobce možnosti ochrany či nápravy stavu pomocí právních prostředků, které mu právní řád poskytuje, má uvedená situace za následek nepřípustnost žaloby a její odmítnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2004, č. j. 3 As 52/2003-278).
9. Na úvod vlastního posouzení je vhodné vymezit specifika tzv. zásahové žaloby jako žalobního typu, který žalobci k ochraně svých práv zvolili. Ta představuje pomyslnou souhrnnou či „zbytkovou“ kategorii, v jejímž rámci lze zvažovat poskytnutí soudní ochrany, jestliže není možné využít jiných žalobních typů podle § 65 a násl. s. ř. s. (žaloba proti rozhodnutí správního orgánu), § 79 a násl. s. ř. s. (žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu), ale i § 101a a násl. s. ř. s. (návrh na zrušení opatření obecné povahy). Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je tedy konstruována jako subsidiární prostředek ochrany. *„Zákon tak jednoznačně upřednostňuje jiné formy ochrany před*

protiprávním konáním správních orgánů a tato soudní ochrana se uplatní jen tam, kde jiná ochrana není“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2005, č. j. 1 Afs 16/2004-90, publ. pod č. 1541/2008 Sb. NSS). Vzájemnému vztahu žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a zásahové žaloby se Nejvyšší správní soud věnoval například v rozsudku ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS, kde uvedl, že „procesní institut žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu nemůže být vykládán jako jakási náhražka žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a není proto ani v procesní dispozici účastníka řízení volit, kterou z těchto žalob bude pro sebe považovat za výhodnější a které řízení tedy bude iniciovat. Určujícím kritériem pro podání této žaloby totiž není jakási procesní taktika žalobce, nýbrž povaha napadeného úkonu. Přitom platí, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu má před žalobou proti nezákonnému zásahu přednost v tom smyslu, že lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, je tak účastník řízení povinen učinit a teprve po vyčerpání těchto prostředků si zároveň otevírá procesní prostor pro případné podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Přímo žalovat nezákonný zásah je proto možno jen tehdy, pakliže ochrana jinými právními prostředky není možná. Vztah obou zmíněných žalobních typů tak lze označit za primát žaloby proti rozhodnutí, kdy sekundární možnost podání úspěšné žaloby proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud žaloba proti rozhodnutí nepřipadá v úvahu, a to ani po 'zprocesnění' zásahu jinými právními prostředky ve smyslu ustanovení § 85 s. ř. s.“ (důraz přidán).

10. Z obsahu podané žaloby je nepochybné, že žalobci nezákonný zásah spatřovali ve stanovení daně z nabytí nemovitých věcí a v následném vymáhání daňových povinností daňovými exekucemi. Je tak třeba zdůraznit, že žalobci brojili proti tomu, že proti žalobkyni a) byla nezákonně zahájena exekuční řízení a ta stále probíhá.
11. Daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu (§ 178 odst. 1 daňového řádu). Proti exekučnímu příkazu sice žalobkyně a) nemohla uplatnit žádný opravný prostředek, neboť tuto možnost zapovídá § 178 odst. 4 daňového řádu, mohla však proti němu podat námitku podle § 159 daňového řádu (dle daňového řádu, ve znění účinném do 30. 6. 2025; ve znění účinném od 1. 7. 2025 již nelze uplatnit ani námitku) a nezávisle na tom, zda námitka byla podána, také - a to především - žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016-53, publ. č. 3873/2019 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015-32, publ. pod č. 3381/2016 Sb. NSS). Žalobními námitkami by pak žalobkyně a) mohla zpochybňovat nejen vhodnost a proporcionalitu způsobu a rozsahu provedení exekuce, ale také existenci exekučního titulu, jeho vykonatelnost či účinnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2019, č. j. 8 Afs 250/2018-54, ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004-75, ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004-54, publ. pod č. 791/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 5. 11. 2013, č. j. 2 Afs 76/2013-23). Žaloba podle § 65 a násl. s. ř. s. mířená proti exekučním příkazům tedy byla tím prostředkem obrany, který žalobci, ale zejména žalobkyně a), měli a mohli uplatnit, chtěli-li účinně vznést právě uplatněné výtky proti postupu Finančního úřadu pro Ústecký kraj. Žalobci sice žalobou brojí i proti postupům Územního pracoviště v Litoměřicích, to je však pouze organizační jednotkou Finančního úřadu pro Ústecký kraj, a nikoliv samostatným žalovaným v řízení před správními soudy.
12. Soud dále zdůrazňuje, že žalobci též mohli Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj podat návrh na zastavení daňové exekuce dle § 181 odst. 2 daňového řádu. V případě, že by byly návrhy na zastavení exekuce zamítnuty, mohli také žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. napadnout

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

rozhodnutí finančního úřadu o zamítnutí návrhů na zastavení daňových exekucí. V takové žalobě by mohli (přípustně) namítat, že finanční úřad neměl jejich návrhy zamítnout, nýbrž jim vyhovět a daňové exekuce např. zastavit z důvodu podle § 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu, tj. pro nesplnění zákonných podmínek pro jejich nařízení.

13. Pokud jde o to, že žalobci uvedli, že touto žalobou brojí proti rozhodnutím správce daně ve věci daně z nabytí nemovitých věcí vydaných v období mezi listopadem 2018 až červnem 2021, soud opakuje, že proti rozhodnutím ve věci stanovení daně z nabytí nemovitých věcí měli žalobci uplatnit žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.; nadto lze poukázat na to, že i žaloby proti těmto rozhodnutím by již byly podány zjevně opožděně, neboť podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem.
14. Soud proto uzavírá, že se žalobci ochrany svých subjektivních práv mohli domáhat v rámci systému veřejné správy a žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., a mohli se tak ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky, jak předvídá § 85 s. ř. s.
15. Z výše popsaných důvodů pak soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu žalobců výrokem I. odmítl, neboť jejich žaloba je nepřijatelná.
16. S ohledem na odmítnutí žaloby se soud již nezabýval návrhem na vydání předběžného opatření, neboť by to bylo zcela bezpředmětné.
17. K žádosti o osvobození od soudních poplatků soud s ohledem na to, že žaloba žalobců byla vyhodnocena jako nepřijatelná, zdůrazňuje, že nemůže žalobcům přiznat osvobození od soudních poplatků, neboť jejich žaloba nemůže být zjevně úspěšná. Za takové situace musel soud v souladu s § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. žádost žalobců o osvobození od soudních poplatků zamítnout (výrok II. usnesení).
18. Rovněž soud nemohl ustanovit žalobcům zástupce z řad advokátů, neboť žaloba žalobců nemůže být zjevně úspěšná. Za takové situace nejsou splněny podmínky pro ustanovení zástupců z řad advokátů. Soud proto návrh žalobců na ustanovení zástupce z řad advokátů výrokem III. usnesení zamítl.
19. Výrok IV. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. listopadu 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu